

Cílem disertační práce je představit metafyziku předního zástupce tzv. druhé scholastiky Františka Suáreze (1548-1617), a to v jejích systematických počátcích. Tyto počátky představují čtyři základní témata, která figurují v názvech jednotlivých oddílů této práce: Předmět a povaha metafyziky, pojem jsoucná, transcendentálie a transcendentální jednota, a druhy transcendentální jednoty.

V I. oddíle se autor věnuje především koncepci předmětu metafyziky, který je tím, co vymezuje povahu Suárezovy metafyziky jako takové. Ontologická povaha metafyziky je dána tvrzením, že předmětem metafyziky je jsoucné, nakoľik je jsoucnem reálným. Takto ontologicky vymezený formální předmět metafyziky souvisí s aristotelskou abstrakcí třetího stupně, podle níž specifíkem metafyzického zkoumání je abstrakce od veškeré látky co do bytí. Autor ukazuje, že právě prostřednictvím tohoto momentu metafyzik přistupuje ke svému formálnímu předmětu. Tento přístup, který ve svých různých aplikacích implikuje odlišný typ abstrakce, však nemá za důsledek disciplinární rozštěpení metafyziky.

Pojem reálného jsoucná, respektive pojem reálné esence, se stává hlavním tématem II. oddílu. Rozlišuje se tu dvojí kontext dané problematiky, totiž kontext formální a kontext obsahový. V rámci okruhu obsahového autor tvrdí, že pojem reálné esence neimplikuje nutně esencialistické pojetí metafyziky, ale spíše koncepci, která je bytostně vázána na aktuální existenci. V rámci formálního zkoumání zdůrazňuje autor realistickou interpretaci objektivního pojmu, která úzce souvisí se Suárezovou teorií vnitřní analogie atribuce. Suárezův důraz na jednotu pojmu jsoucná vytváří nutný předpoklad tohoto typu analogie. Vedle pojmu jsoucná se autor zabývá také analýzou Suárezových názorů na povahu distinkce esence a existence tvorů a na problémy, které s touto otázkou souvisejí. ...